

მრავალი სხვა ფორმების წარმოება. ამ რიგად მან წავიკითხე მონაწილე განხორციელებული და ამის შემდეგ მოხდა რუსეთის მრევლის და მინა-
გება მათზე იქნება დამოკიდებული. განცხადების ავტორები სხვა-
გვან კომიტეტს რათა მან წესდებოდა მოხსენებები მიმართოს მთავრობას, რომ მან რუსეთი იხსნას ნობელის
წილის მონაწილისაგან.

პეტროგრადის ბირთა. მთავრობის გადაწყვეტილებამ ოფიციალური ბირ-
თის შემოღების განახლების შესახებ
დღი ფაქტობრივად გამოწვევა პეტ-
როგრადის ფინანსური წრეებში. სპე-
კულიანტებს ამ შემთხვევით უსარგებ-
ლიათ და ფასიან ქაღალდების ფასე-
ბი ძალზე დაუწყვეთ. რამდენიმე
დღის განმავლობაში ქაღალდების ფა-
სები ხელახლა აუწყვეთ.

**და განზრახულ ჩრდილოეთ კავ-
კასის რკინის გზაზე** (პრემიერ-კარ-
ის სტაროე უილიზში (მატ ჰა-
პონისკის განყოფილება, ყუბანი. ოლქი)
აღმოჩენილია ავტორები გვანახორი,
თუთია, ტყეა, სპილენძი, ბარბო-
რია, ალბასტრი, აზბესტი, გოგირ-
ი და სხვა. გამოგვევლინებოდა აზ-
რი და აქაური ოხრა ფრანგულსა სკო-
ბიანო.

წერილი სოხუმიდან

ამა წლის „საქართველოს“ მეორე
ნომრში მოთავსებული პატივცემულ
ნ. ბუაჩიძის წერილი შემდეგ სიტყვით
არის: „ყველამ ხმა ამოვიღო“. ამ
წერილში, სხვათა შორის, მ. ბუაჩი-
ძის სოხუმის ეპარქიის სამღვდლოება-
საც გვჩვენებს და გვიჩვენებს იგუბის
ეპარქიის ავტორიტეტის შესახებ ჩვენც
ხმა ამოვიღოთ და ეს ხმა ჩვენის მკე-
ბის-ქართული კახეთ-იმერეთის სამღ-
ვდლოების ხმის შეუერთა. თუ რა
მწილი სოხუმის ეპარქიის სამღვდ-
ლოებისათვის ერთად შეკრება და
ამ საგანზე ხმის ამოღება, ეტყობა,
თავი მამა ბუაჩიძესაც კარგათ ესმის
და ამიტომ ლობიობით გვეყვება.
მე დარწმუნებული ვარ, რომ სოხუმის
ეპარქიის ქართველი სამღვდლოება
აღორდულ კითხვაში სულითა და გუ-
ლით თავის მოძებნება არს, მაგრამ
რა ჰქვას, როგორ მოახერხოს თავი-
სი გულწინადების გამოხატვა, როდ-
ესაც ის ხელფეხ შეკრულ-შეუკრე-
ვია.

სოხუმის ეპარქიის ქართველმა სამ-
ღვდლოებამ ის, რასაც დღეს ქართლ-
კახეთ-იმერეთის სამღვდლოება თხ-
უფლობს, სწორათ ამ ათიოდ წლის
წინათ ცხადი და გარკვეული გამო-
ხატა თავის დადგენილებაში, რომელ-
იც მან გამოიტანა ამ საგნის შესა-
ხებ. რა გვასაც ამ კითხვაში ის ამ
ათის წლის წინათ ადგა, დღესაც იმ
გზას ადგია და სულითა და გულით
ნატობს მშობლიურ ეკლესიის უფლ-
ბის აღდგენას. აი თვით ეს დადგე-
ნილება, რომელიც მრავალ დარბა-
რებათა ძლიერ შექმნა სოხუმის
ეპარქიის სამღვდლოებამ 1906 წლის
12 იანვარს გამოიტანა:

„ერთად ერთი საშუალება, რომელ-
საც შეუძლია აღამალოს სამღვდ-
ლოების სახელი და პატივისცემა აფ-
ხაზეთ-სამურზაყანოში და მისი მოქმე-
დებამ ნორმალურ კალაპოტში ჩაიყ-
ნოს, ის არის, რომ აღდგენილ უნდა
იქნეს ავტორიტეტული ხასიათი ს-
აქართველოს ეკლესიის: საქართველოს
ეკლესია სრულიად უნდა გამოეცის
აქამდე არსებულ ცენტრალისტურ-მი-
სტოკრატულ წესებს განგებობის,
მხოლოდ ეს დაუბრუნებს სამღვდლო-
ების მრევლის იმ ნდობას და პატი-
ვსა, რომელიც მისი მოქმედება ხო-
ვალად შეუძლებელია. როცა ხალხი
დარწმუნდება, რომ სამღვდლოებამ
ხელი აიღო პოლიტიკანობის როლზე,
როცა ხალხი დაინახავს, რომ სამღვდ-
ლოებამ მთავრობის ავტორიტეტს
კი არ არის, არამედ ნამდვილი მწე-
სი ტ სწორი მკადგებელი ქრისტიანუ-
ლად მოდერნიზაციის როლად მათნ შე-
უძლია ამ ხალხს ნდობით, პატივითა
და სიყვარულით მოეციოს სამღვდ-
ლოების წარმომადგენელთ; ამიტომ
ვითვალისწინებთ რა საქართველოს
საეკლესიოსის სამხრეთ-აღმოსავლეთ-
ის ნაწილის სამღვდლოების მიერ
აღორდულ კითხვათა სიმძიმესა და ს-
აქართველს, სამღვდლოებამ აფხაზეთ-
სამურზაყანოს, რომელიც ძველია-
განვე შეადგინდა იგუბის ეკლესიის
განუყოფელი ნაწილს, ერთმანედ გუ-
რთებ ჩვენს ხმას ჩვენთა თანამოძმეთა
დადგენილებასა და მოთხოვნას.“

მდ. ზეხარონ კაპანაძე.

აქატიონი გარეგანი

(„საქართველოს“ რედაქციის პასუხად)

„საქართველოს“ რედაქციის 19-
ნომრში ბ. ნ. კ. თუმანიშვილი ქარ-
თველთა და მუსლიმანთა ურთიერთ-
ობას ეხება. ბ. ნ. თუმანიშვილს ფიანი-
კალაში აქვს, ზოგჯერ დიპლომატობა-
საც ჩემბოლოს, არც წყადა სწავდეს
და არც შამურსა. მაგრამ, სამწუშა-
როთ, ზოგჯერ ისეთი მანქანალიც კი
მოსტყუვდება და კოპი აღწეუ არ და-
უჯდება, როგორც ავტორი ცხარე-
ლის ხანუმა იყო ხსენებულ წერილსაც
მაქვს ლის სენი სენი... კარგია საქ-
მის მორიგებით გათავება, მაგრამ ლა-
მაში არ არის ამისათვის თავის არ-
ცნობა და თავის უფლება-უპირატე-
ობის იგარკუთა.

ბ. ნ. თუმანიშვილი ქართულ საქველ-
მოქმედო საზოგადოებას ბათუმის ოლ-
ქში (აქარაში) მოქმედების უწყობის
და ბრძანებს: რა საჭირო იყო ამ
დროს იქ სკოლების გახსნა, მარტო
მკატი იქ სკოლების და ისიც მეს-
ლიან საქველმოქმედო საზოგადოებ-
ს ნებართვით. ამაზე შორს არც ქ-
დელი უბნის შედამხდელი წასულ-
რომელიც ბრძანდება სკოლები ქარ-
გია, შემწეობის მიცემა შეიძლება,
მაგრამ ყველა ეს ჩვენი (მთავრობის)
ხელით უნდა მოხდეს.

საწყლ აქარა მაგონებს იმ ობოლ
ყმაწვილს, რომელსაც ახლოს არიან
იკარებს, შიშველ ტიტველია, მაგრამ
ზურუნა იბრალდება ყმაწვილს ნათესავი
უკვდება, რომელიც მიღობს ნათესავ-
დროს უკვდება... ახლა ყმაწვილს
ბეგრი „გულშემტკიცარა“ უჩრდება,
ყველა ელოდება, ყველა სურს
მის „პეკუნად“ გახდეს, მაგრამ ქო-
ნება ხრის და ბავშვი თავის გემოზე
ელზარდოს. ამ ომის დროსაც ასე და-
ცხვია აბეჭუნი აქარას.

ამ „ნურუნელებში“ ჯერ ჯერობით
ოთხთა სუფრადღებო. პირველი ეუბ-
ნება: მომინდ, ჩემს მეტო ნურუნის
გვ. მე შენთვის სკეუტ მინდა, მო-
ცემ ხელში „ბერდევას“, დაჯალ-
დობ მე ნდობით, დაგინუნავ მოავრო-
ბის მამასახლისად და ჩაფრად („სტრა-
ქადა“), შენ იქნები ბატონი და მბრძ-
ნებელი ჩემ შურს შენის მეზობლები-
საო...

მეორე მზრუნველი—ორი ეროვნე-
ბა ერთად შემატებულნი და ასე
უდიდებენ აქარებს: თქვენ ხელ-
ნუ გაანძვივთ, რა საჭიროა შორის,
სწავლა, ხელისნობა-გაჭიროა. თოხ-
საც ჩვენ გავიკეთებთ, წაღვ აც ჩვენ
გამოვიკეთებთ, ცხვარსაც ჩვენ გაიყო-
დით, მატყლსაც და „ოღასაც“ ჩვენ
მივღებთ. თქვენ ყუფი იმისათვისავე,
ნარკვე მოსწიეთ, ნარკი და ბაქო
ითამაშეთ—სხვა ჩვენი საქმე იყო.

მესამე მზრუნველი სულ ახლად მო-
ვლენილია, მესამე გუბერნიდან მო-
სულა. ის კიდევ ასე უჩრებს აქარ-
ებს: ჩვენ ერთმორწმუნე ვართ,
სხვა ჩვენს გარეშე ნუ გვამს, შეწყე-
ბაც ჩვენგან მიღე და მარტო მე მო-
მინდ.

ერთადე მზრუნველი კი ასე მიმარ-
თავს აქარებს: ჩვენი კარის მეზობ-
ლები ხართ, განაყოფი ბიძა-შვილები
ვართ, ერთი „ნენის“ ენზე მოლაპა-
რაკე ერთი გვარისა და გუჯაბის, შენ
სხვა რჯული გაქვს და მე სხვა, მა-
გრამ მაინც ძმები ვართ, გვაპატი-
ებ, თუ ამდენნას ვერ გიმეო, შესაფერო
პატრი ვერ გმეო, აწი მაინც ცი-
ნით ერთმანეთი, ხელი ხელს მივცეთ.
გვია?—ჩემს ლუკმას გავიყოფ; უსწე-
ლელი ხარ?—სკოლას გავიხსნი, იფე-
ლის გამოავიჯანავ, რომელიც შენსა-
ნებს წიგნს ასწავლის, შენმა ხოჯამ შენ-
განვე არჩეულმა კი უპირა ასწავლის,
გამაგირს მე მივცემ.

ეს მეოთხე ჩვენი ვართ და, მაგონი,
აქ სადაღ და საკამათო არაფერი უნ-
და იყოს. ჩვენ ყველგან და ყოველთა-
ვის თამამად უნდა ვფიქრობოთ ყველას,
რომ აქარა და აქარლები ჩვენი განუ-
ყოფელი ძმები და ჩვენ მათში (აქ-
არაში) გვწვადია: სკოლების გახსნა,
მეტრნიობის გავრცელება, ვაჭრობა-
ხელისნობის აღორძინება; გვინდა,
აქარლებმა იცნონ თავი ნამდვილ ქარ-
თველ-მუსლიმანად და ქრისა და ლხინ-
ში ჩვენთან იყვნენ. ამას მივანხვეთ
მხოლოდ სკოლებით, შეგნება, თავის-
თავის ცნობა მხოლოდ სწავლით შე-
იძლება და არა მარტო გაძლიებით.
ბ. ნ. თუმანიშვილი კი ბრძანებს: სკო-
ლები რათ გახსნიეთ, ჯერ უნდა გა-
გემლო აქარლები.

უპამართლო ბრალდება!.. ქართულ-
მა სპექტროქმედო საზოგადოებამ პი-

რველად სწორედ რომ სურათ-სინო
ვაქი მიწადა აქარლებს. მაგრამ რო-
ცა აქარლებმა სული მოიტყვეს, შე-
დარებით მუდგული ცხოვრება იწყეს,
მაშინ მათ სულიერი პური შესთავა-
ზ—სკოლები გაუხსნა. ამაზე უკეთეს
საქმეს ვერც იქმდა. გაძლიაზე თუ
საქმე წავიდა, მაშინ ჩვენ სხვები გვა-
ჯობებენ: ჩვენ თუ ერთ გავანსინდეს
დავარდებთ, სხვები ათობით შეძლე-
ვენ, მაგრამ ეგ ხომ ქრთამი იქნება,
ამას ხომ მოსყიდვა ერქმევა, ეს ხომ
ზნეობრივად გარყვნი იქნება და არა
განათლება.

მაგრამდე მოძრაობის დროიდან
ერთი ამბავი: ერთ დარაჯს უსაყვედ-
რებს, მთავრობას რათ ემსახურებო?
მანა სოქე: მთ გრობა თვეში 30 მან.
მამლევს, მომეცით მაგდენი და თქვენი
პარტიისა ვიქნებო. აქარლებს თუ
სწავლა არ მიეცით, დეაჩვიეთ
ქრთამს, მაშინ ისინიც იმ პარტიისა
იქნებიან, ვინც მეტს ქრთამს მიცემს.
ნუთუ სკოლის გახსნა იგვე მატე-
რალიურად დაზარება არ არის? პი-
პა, რომ არის.

რითი გაუძლო და ან ახლა რითი
უძლებს გურია აუარეულ ხარჯებს?
რითი, რომ ყველა გურულმა წერა-კი-
თხვა იქნა. ისწავლის აქარები და
ისიც გაძლ დადებ. ადრე მოიცულებს
თავიდან „ოღის“ მაქარა მზრუნე-
ლებს და თავს „ოღის“ თვით მოიხ-
მარს.

კავკასიელ მუღმინებთან ჩვენ კავ-
შირ-თვებას ყოველთვის გვწინდობა,
მაგრამ უფროსი სადაღი ჩვენ გვიხდის.
კარგად ახსოვდეთ, რომ ქართულ ენა-
ზე მოლაპარაკე მუსლიმანები ჩვენი
თათრობას შეუძლია მოგვეძინაროს, რა-
თა აქარელთა შორის მტკიცეთ იქნეს
დაკული ყურანი—რჯული მუჭაქმდისა,
დაჩაჩენი კი ჩვენ მოავანდოს, ჩვენ
მათთან უთარჯიმანოდ და უმეტროდ
მისული შევიცნობ: ვიცნობთ და გვი-
ცნობენ.

ზოგი-ოღლი.

დავა-სოფლები

სოფ ბაჰაუცისი. სიღნაღს მახ-
რის სამხარეთეთლოს „ურადნიკი“ 12—
15 „სტრანეიკი“ და ტყის დარაჯის
თანხლებით 25 იანვარს ეწვია ჩვენს
სოფელს და ხალხის დაზარებას მიუ-
ხედა. ურემები ხელდახელ შეამეგრეს
ხალხს, მიჰქონდა ო შემა, ფჩიხი, კი-
კე მხოლოდ ის გადარდა დარბევას,
ვინც ქრთამის ვალებს მოახერხა. ქრთა-
მა ითმოდნენ ღვინოს, პურს, ქერს
დაძმებდა თავ გაუფლობა იქნობამ-
დინ მიღობდა, რომ კინდამ ქალებს
შეუკრატოვდა, მიავყენს. და ყლა ეს
თურმე იმსავის ჩაიდინეს, რომ ტყე-
ში შეშის მოჭრა არ შეიძლება. მრბე-
ვიდნი არ კითხვლობდნენ, თუ ვის
რა გზით ჰქონდა მოტანილი შემა თუ
ფიჩიხი. საკუთარ ტყედან იქნებოდა,
თუ სახელმწიფოდან, ეს სულ ერთი
იყო. ურადნიკი თავს მართლულობდა,
ასეთი ბრძანება თვით მეფის
ნაცვლისაგან გვაქვს. და ეს ბრძანე-
ბა, „სახელოვანად“ შესარულეს კიდევ
მათთვის აღარც მდგდელი იყო, არც
თავადი და არც თუ გლები. შემა წა-
ართვეს თვით სკოლასაც ვერ, რის გა-
მოსიდა საქალასო ოთხთხი ვერ გაათბეს
და სწავლა შესწყდა. მოკრებილი შე-
მა სკოლასთან შევარდეს საჯარო
ვაჭრობის გასამართავად. შეუწყებულ-
მა სოფელმა აღარ იცოდა რა ექნა.

შეშით შეკრებასაც კი ვერა პედედა.
ბოლოს როგორც იყო, მოხერხეს თა-
ვის შიყრა და თავიანთი გასაჭირი აც-
ნობეს მახრის თურქობს და სიღნაღის
საეპარქიო სამსწავლო განყოფილე-
ბას. ამ ამბისავე გამოისად სოფელმა
სამი კაცი ამოიჩრა და თბლისში გა-
მომგზავნა გუბერნატორთან სარჩელ-
ობად.

ეს ამბავი მით უფრო საყურადღე-
ობა, რომ მარტო მაკურციებე არაა ამ
ყოფაში. 24 იანვარს დარბეის სოფ.
ჩალაბანი. განსაკუთრებით ისაა სა-
ვილო, რომ ბრბეა ხდება დამამო-
მით. სტრანეიკები მძინარე ხალხს ექ-
რებიან და აწიოებენ. მიზნს კიდევ
სადათად წაუხსელლობას ასახელებენ,
თუ ფული მიღეს, გლებს ანთავისუფ-
ლებენ, არა და მიჰვით ტუსასდავით.
თუნდაც განთავისუფლების მოწმობა
ჰქონდეთ, უფვენ და აწიებენ იქნო-
ბამდე, ვიდრე არ შეამოწმებენ სადაც
ჯერ არს. იციან, გლებისთვის ერთი
საათიც ძვირფასია და მთელ დღეების
დაკარგვას ისე უჭრთამის გალებას ამ-
ჯობობენ.

25 იანვარს დასრულეს ჩვენი სოფ-
ლის დარბეა და თანაც დაგვირდნენ,
ორი დღის შემდეგ გავვიგეთო, ნეტებ

გვაკმარონ და ჩვენმა არჩულ კაცებმა
თბლისიდან ჩამოგვისწორს, თორემ
თქვენი მტერი; ამ შარსა და თავ გა-
სულობას ვეღარ გაუძლებს ისედაც
გაჭრებულნი და წყლ წაღებულნი
ჩვენი სოფლის ხალხი.

ბ-ნ მიორგი მუშაქანს

(ღია წერილის საბასუბოდ)

დ. პ. ვაზეთ „საქართველოს“ ამა
წლის მე 6 ნომრში, ბ. ნ. გიორგი,
თქვენ კვლავ გამოილაშქრეთ ჩემს წი-
ნადღეზე, მე სინაბოლეს რომ გავფრ-
ბოდე, მაშინ არც პრისის წარმომად-
გენელთ ვთხოვდი იქნათ წერილების
სამართლიანობა. ჩემი თხოვნა—წერი-
ლი, როგორც მოგხსენებთ, ყველა
გაზეთებმა დაბეჭდეს, მაგრამ წარმო-
მადგენელმა სპისის გამოსარკვევად გა-
რდა „ახრისა“ არც „საქართველოს“
და არც „სამშობლოს“ არ გამ-უჯ-
ხავნია. ამ დროს შესდგა ბანკის წიგ-
რთა საზოგადო კრება. თქვენ კარგად
უნდა იცოდეთ, რომ ბანკის უზუნაესი
ბატონ-პატრონი და სწავლი საზოგა-
დო კრება. სხებულ კრებას კი გან-
სახილველად მხოლოდ და მხოლოდ
თქვენი წერილი ჰქონდა. კრებამ მუხ-
ლობრივ განიხილა თქვენი წერილი
და გამოიტანა შემდეგი განაჩენი: (ას-
ლი ეგზავნება რედაქციას) გამოეცნო
თავმჯდომარეს ა. გ. კალანდის მუ-
შაობა ცნობილი იქნას სრულიად სამა-
თლიანად და მის შესახებ „სამშობ-
ლოში“ დაბეჭდილი წერილები დამე-
ტყებოდ. კრება უცხადეს სრულ
ნდობას ბანკის თავმჯდომარეს ა. გ.
კალანდის და სხვა იგვე კრება
იწონის სარევიზო კომისიისა და გა-
მგებობს წევრების მუშაობას და მო-
ლაზე ბ. ნ. დ. მურგინისთან ერთად
ყველას ნდობას უცხადებს.

1. ყოველივე ამის შემდეგ თქვენ
ჩემთან ერთად სარევიზო კომისიისა
და თვით კრებასაც აბეჭად იგდებთ,
მიკრძობას სწამებთ. თუ რას გა-
სუბებს კრების თავმჯდომარე და სა-
რევიზო კომისია, ეს მათი საქმეა. მე
კი უნდა მოვასწინოთ, რომ თქვენ წი-
ნადე და ახლაც ცილს მწამებთ. მე
კვლავ ვთხოვ რედაქციებს „საქარ-
ველოს“, „ახრის“ და „სამშობლოს“ გა-
მოვანდონ წარმომადგენლები და
იმთონ თქვენი წერილების სამართლი-
ანობა. უკეთეს ამას რედაქციებმა ვერ
ინებენ, მაშინ მე იმდებულნი ვიქ-
ნები სასამართლოს წესით ცილის წი-
მებისათვის გავებნით პასუხი—წინ-
დაწინე დაგამეგდებთ, რომ მე დი-
ფ-მაციის წესით არ გვიჩველებ, არა-
მედ უფრო კულტურულს გზით, სავა-
თქვენ შეგვძლებთ სასამართლოს წა-
რუდვინით თქვენი საბუეა, და და-
კითხით მოწყობესაც.)

პ. ტიციცემით დავშობეი აღმასხან
გიგოს ძე კალანდაძე.

*) ამ საგანზე რედაქცია სპისს
ყოველგვარ კამათს.

რედაქტორ-გამომცემელი
სანდრო ზანდუაშვილი

აგიარ-პაპასიის რ. გზის

გაბარბობის მიმრება
(დრო ნაჩვენებია თფილისის)

თბილისიდან გადის	ბათუმისკენ	სამგზ.	ბორჯომისკენ	გორისკენ	ბაქოსკენ	ქარსისკენ	თელავისკენ	თფილისში მოდის:	ბათუმიდან	სამგზ.	ხაშ-ბორჯ.	გორიდან	ბაქოდან	თელავიდან	ქარს-ჯულფ.		
სათ. № 3,	11.03 დილ.	სამგზ. № 9,	10.33 საღ.	ბორჯომისკენ	სამგზ. № 19,	8.20 დღ.	სამგზ. № 17,	8.27 დღ.	გორისკენ	სამგზ. № 61,	9.10 დღ.	ბაქოსკენ	ჩქარ. № 6,	11.13 დღ.	სამგზ. № 8,	8.54 დღ.	
სათ. № 4,	9.28 საღ.	ქარსისკენ	სამგზ. № 4-3,	11.18 საღ.	თელავისკენ	სამგზ. № 4,	8.58 დღ.	ბათუმიდან	სამგზ. № 10,	9.52 დღ.	სათ. № 4,	8.33 საღ.	ხაშ-ბორჯ.	სამგზ. № 20,	7.48 დღ.	სამგზ. № 18,	10.12 საღ.
გორიდან	სამგზ. № 62,	6.34 საღ.	ბაქოდან	სათ. № 8,	10.08 დღ.	სამგზ. № 7,	4.12 საღ.	ჩქარ. № 5,	8.48 საღ.	თელავიდან	სამგზ. № 8,	6.24 საღ.	ქარს-ჯულფ.	სათ. № 8***,	8.10 დღ.		

საყვავილო ამონაგონი
ე.პ. გაბაშვილისა
გამოვიდა და ისქიდა
წიარ-კითხვის გამავრც. საზოგად. წიგნის მაღაზიაში.
(5-558-4)

მიიღება ხელის მოწარა 1917 წ.
საყვავილო ნახსებიან უარსაღ
თცდა-მერვე
წელიწადი „**ჯეჯილი**“
წელიწადი
გაზეთი დაარსებულია 1890 წ.

სამეცნიერო-პედაგოგიური და სალიბრატორი უწყისი
განათლება
(წელიწადი მეთექვსმეტი)
ქრისტიანის მიზანია ხელი შეუწყოს ქართულ ოჯახებსა და სკოლებში
წესიერად სწავლა-აღზრდის საქმის ერთგულს ნიდაჯზე. „განათლება“ აწვდის
მკითხველებს წერილებს, როგორც სწავლა-აღზრდის შესახებ, აგრეთვე მეცნიე-
რების ყოველგვარ დარგთან და სიტყვა-კაზმულ მწერლობიდან. ქრისტიანული
ჩვეულებრივად ყოველ თვე გარდა ხაფხულის ორის თვის (ივლისი და აგვისტო).
ქრისტიანული ჩვეულებრივად იქნება ცალკე განყოფილება, სადაც დაბეჭ-
დება ყოველგვარი ცნობები ქ. შ. წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოე-
ბისა და მისი განყოფილებათა მოქმედების შესახებ.
ხელის მოწარა მიიღება თბილისში ქართულ გიმნაზიაში, „ნაკადლის“
რედაქციაში, წერა-კითხვის საზოგად. წიგნის მაღაზიაში გ. ავალიშვილთან,
„Повная преса“-ის წიგნის მაღაზიაში კიკაძესთან და „განათლების“ კანტო-
რაში, ოღასა ქ. № 6. წლიურად თურნლი გაგზავნილ ორს 5 მან., თბილისში
ხელისმომწერისათვის 4 მან., სოფლის სკოლის მასწავლებლებს, სახალხო სამ-
კითხველობებს, საშუალო სკოლის მოწოდებებს, სტუდენტებს, მუშებს ქრისტიანული
დაბეჭდობის 3 მან. 50 კაპ. (ცალკე ნომერი ქრისტიანული ელბრება 50 კაპ.
მისამართ: Тифлиси, Дворянская Грузинская Гимназия Л. Г. Бочвадзе.
რედაქტორ-გამომცემელი დ. გ. ბოცვაძე.

ხილული, მადნაული წყლის მმართველი საზოგადოების ჯანთე-
ლობის ინტერესი მოთხოვნა: **მთისმკვრივ და მან პრემიის**
მხოლოდ **ლალიის** და ახ-ს-კარ-
მიტროპოლიტი ხნის საუკმა-
თესი. ხილულ მადნაულს ნამდვილს სამშენალო წყალი და გა-
უფრთხილებს, მის ყალბ მიმამდგელებს, რომელთა რიცხვი ერთობ
განხორციელებია და ხშირად შეეცდებოდა შეყვანი, მმართველი საზო-
გადოებთა, თვითნათი დაბოლი ნაწარმოების გამოცემა ინტერესის მიმ-
სგავსებით ნამდვილი **ლალიის** წყლის ტარების ნიშანი შედგება

ქართულად თავმართული
ქალის სურათი, რომელიც
დამტკიცებულია საეკო-
ნომრული მინისტრის მი-
ერ პეტროვრადში და თვით
პრობკესაც აწერია

„ლალიის წყალი“

მხოლოდ და მარტო **ლალიის** წყალი მომზადებული სრულიად
უფრთხილის მაღალი ღირსების მასალებისაგან, ნამდვილი და საუ-
კეთესო ხილის წყნით და მასთანვე

სუნი და გემოც სააშური აქვს

ორგაუკიან ფოსტის მარკა
მოთხოვნისთანავე უშვსოღ. გავგზავნებთ აქაურ ავადმყოფთ ქრისტიან
„სიმართლის მოამბე“ (Вестник Злагои).
ქრისტიანული გარკვევით, დამწერლობით და მეცნიერულად უხსნიან სხვა და სხვა სენი-
სენით შეუკრობილთ მნიშვნელობას, წამლობას და შედგეს სხვა და სხვა სენი-
სას, როგორც მაგალითად:
(სხვა და სხვა
ფორმებში)
**სუსუნახისა, სიფილისისა, ჭლკიისა, სისულ-
ნაკლაგომისა, სამართოთ სამსოგრივის უკლუკიისა**
და სხ ავადმყოფობისს.
ვისაც სურს დაბარება ამ პ. რიად მღებმა ამ ქრისტიანსა, უნდა მიმპარ-
თოს მხოლოდ: თბილისში, ლორის მელიკოვის ქ. № 16, გ. წყოფ. 6, სახელმწი-
ფო ბანკის ახლო პაროხის საფარმაცეუტო ლაბორატორიის თბილისის გან-
ყოფილებას (Тифлиски отдѣление Парижской фармацевтической Лабо-
ратории. Тифлиси, Лорис-Меликовская ул. № 16, отд. 6. (Близъ Гоу-
дарственнаго банка).
(80-491-2)